

РЕШЕНИЕ

№ 411

гр. Бургас, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Димитър. П. Стоянов

при участието на секретаря АНЕЛИЯ ИВ. ТАКОВА
като разгледа докладваното от Д. П. С. Гражданско дело № 20232120104223
по описа за 2023 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.30, ал.1 от Закона за
наследството.

Производството е образувано по повод искова молба от Г. П. П. с ЕГН
*****, с постоянен адрес гр. Бургас, ***, и Н. П. П. с ЕГН *****, с
адрес гр. Бургас, ***, двамата с пълномощник адв. И. И. от БАК.

В исковата молба се твърди, че ищците Г. П. П. и Н. П. П. са
наследници по закон, по право на заместване, съгласно чл.10, ал.1 от ЗН, на
Д* П. С*, починал на * г. Той бил техен дядо по бащина линия. Баща им П*
Д* П. починал на * г. Към датата на смъртта на Д* П. С* ответницата Т. А. П.
била съпруга на покойния. Наследниците по закон на Д* П. С* били
ответницата Т. П. и двамата ищци.

Твърди се, че към момента на открИ.е на наследството, Д. П. С. бил
собственик на следните недвижими имоти: 1. Самостоятелен обект в сграда с
идентификатор 07079.615.21.1.19, град Бургас, община Бургас, област Бургас,
по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед №-18-
9 от 30.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение
на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо самостоятелния
обект е от 04.10.2010 г. Адресът на имота е в гр. Бургас, ** (седемдесет), вх. Б
(буква „б“), ет. 1 (едно), ап.ляв, който самостоятелен обект се намира на етаж
1 (една) в сграда с идентификатор № 07079.615.21.1, с предназначение,
съгласно кадастралната карта: Жилищна сграда - многофамилна, която сграда
е разположена в поземлен имот с идентификатор 07079.615.21.

Предназначение на самостоятелния обект: Жилище-апартамент - в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, Брой нива на обекта: 1 (едно), с посочена в документа площ 72,36 кв.м., с прилежащи части: избено помещение №19 (деветнадесет), както и 1,23 кв.м. ид.ч. от общите части на сградата. Съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 07079.615.21.1.20 и 07079.615.21.1.39; под обекта - 07079.615.21.1.89; над обекта 07079.615.21.1.22, съгласно схема №15-607670 от 05.06.2023 г., издадена от СГКК - Бургас. Този недвижим имот бил придобит през 1981 г., при условията на СИО, наследодателя и ответницата притежавали по 1/2 ид.ч. от това жилище.

2. Поземлен имот с идентификатор 73388.72.65, находящ се в с. Т*, общ. Камено, обл. Бургас, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-831 от 03.12.2019 г. Последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот: няма данни. Адрес на поземления имот: с. Т*, местност „ИЗВЪН РЕГУЛАЦИЯ“, площ: 1566 кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива, категория на земята: 3 (трета), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 000349, съседи: 73388.72.64, 73388.72.67, 73388.72.66, 73388.72.62 и 73388.72.63, съгласно скица №15-607693 от 05.06.2023 г., издадена от СГКК – гр. Бургас.

Последният имот се наследявал от ишците, които притежавали 1/2 ид.ч. общо от посочения имот, а ответницата притежава също 1/2 ид.ч. от имота по наследство.

Ишците твърдят, че преди около два месеца, при заплащане на местни данъци, установили, че след смъртта на Д. П. С* някой предекларирал описания по – горе апартамент в Община Бургас, отдел „Местни данъци и такси“, като записал, че същите не притежават никаква собственост в имота. След направена справка се установило, че приживе покойният им дядо е завещал на съпругата си Т. А. П. изцяло собствените си идеални части от жилището, което обстоятелство било обективизирано в акт за нотариално завещание №, том *, рег.№*, нот.дело №* от * г. на нотариус Н* М* като актът бил надлежно вписан в СВ – Бургас с вх.рег.№*, партидна книга: том *, стр.*. При направена справка в службите по вписвания се установило, че това жилище и поземленият имот били единствените имоти, които притежавал общия наследодател на страните към момента на смъртта си.

Сочи се, че описаната фактическа обстановка обосновавала правния интерес на ишците от предявяване на настоящия иск, тъй като правото на всеки от тях на запазена част от наследството на техния дядо било нарушено и съответно не могли да получат дела от наследството, който им се полагал по закон.

С тези доводи се моли от съда да постанови решение, с което да бъде намалено на основание чл.30, ал.1 от ЗН завещателното разпореждане на Д. П. С*, обективизирано в Акт за нотариално завещание №*, том * рег.№*, нот. Дело №10 от *г. на нотариус Н.М., който бил вписан в СВ Бургас, с който

завещал собствената си 1/2 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.615.21.1.19, град Бургас, община Бургас, област Бургас, по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед №-18-9 от 30.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК. Представят се писмени доказателства. Прави се искане за допускане на съдебно – оценъчна експертиза. Претендира се присъждането на направените по делото разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответницата Т. П., чрез процесуалния представител адв. А. Ф. от БАК, с който предявените иски се оспорват като неоснователни. Излагат се съображения, че искът на ищите е погасен с общата петгодишна давност. Навеждат се доводи, че ищите са узнали своевременно за смъртта на Д. П. С., както и че същите са знаели за собствеността на починалия им дядо. Сочи, че ищите са знаели за декларирането на имота на ответницата, като дори и това да не било така, то завещанието е вписано в СВ, като регистърът бил публичен и всеки има правото и задължението да прави справки в него. Считано от 27.01.2017 г. общата погасителна давност била изтекла на 28.03.2022 г. Добавя /като евентуално възражение/, че не следва да се приложи чл.44 от ЗН, като излага доводи в тази насока. Прави евентуално възражение, че ако съдът не приеме доводите за изтекла обща погасителна давност, то съдът следвало да вземе предвид, че претенцията на ищите също е частично неоснователна. Съдът следвало да приложи чл.31 от ЗН и на тази база да прецени в каква степен следвало да се намали завещателното разпореждане на П..

От съда се иска да отхвърли предявения иск. Представят се доказателства. Прави се искане за допускане на разпит на двама свидетели в режим на довеждане. Претендират се направените по делото разноски.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е представено удостоверение за наследници от 06.04.2023 г. за лицето Д. П. С., починал на ** г., който е оставил за свои наследници Т. А. П., негова съпруга, както и по право на заместване от неговия син – Г. П. П. и Н. П. П.. Синът на общия наследодател и баща на последните двама посочени е починал на 31.07.2012 г., за което е представено по делото и удостоверение на наследници на П.Д. П..

По делото е представен нотариален акт №*, том * дело № * г., видно от който Д. П. С. и Т. А. П. са придобили апартамент №6, на втори етаж в групов строеж “74-А” в гр. Бургас на **който имот понастоящем представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.615.21.1.19, град Бургас, община Бургас, област Бургас, по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед №-18-9 от 30.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо самостоятелния обект е от 04.10.2010 г. Адресът на имота е в гр. Бургас, ** (седемдесет), вх. Б (буква „б“), ет. 1 (едно), ап.ляв, който самостоятелен обект се намира на етаж 1 (една) в сграда

с идентификатор № 07079.615.21.1, с предназначение, съгласно кадастралната карта: Жилищна сграда - многофамилна, която сграда е разположена в поземлен имот с идентификатор 07079.615.21. Предназначение на самостоятелния обект: Жилище-апартамент - в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, Брой нива на обекта: 1 (едно), с посочена в документа площ 72,36 кв.м., с прилежащи части: избено помещение №19 (деветнадесет), както и 1,23 кв.м. ид.ч. от общите части на сградата. Съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 07079.615.21.1.20 и 07079.615.21.1.39; под обекта - 07079.615.21.1.89; над обекта 07079.615.21.1.22. По делото е приложена и схема №15-607670 от 05.06.2023 г., издадена от СГКК – Бургас за описания по – горе имот.

По делото е приложена и скица №15-607693-05.06.2023 г., издадена от СГКК – Бургас за поземлен имот с идентификатор 73388.72.65, находящ се в с. Т.общ. Камено, обл. Бургас, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-831 от 03.12.2019 г. Последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот: няма данни. Адрес на поземления имот: с. Т, местност „ИЗВЪН РЕГУЛАЦИЯ“, площ: 1566 кв.м., трайно предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива, категория на земята: 3 (трета), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 000349, съседи: 73388.72.64, 73388.72.67, 73388.72.66, 73388.72.62 и 73388.72.63, като между страните не е спорно обстоятелството, че посоченият поземлен имот е бил собственост към момента на смъртта му на Д. П. С.. За посочения имот е представено и удостоверение за данъчна оценка, както и протокол за опис на недвижими имущества.

По делото е представен акт за нотариално завещание №2, том I, рег. №1128, дело №10/2012 г. на нотариус Н.М., с което Д. С. П. завещава на Т. А. П. собствената си идеална част, която притежава от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.615.21.1.19.

По делото е приложена справка за физическо лице от всички служби по вписванията от Агенция по вписванията за притежавани недвижими имоти от Д. С. П..

По делото е приложено удостоверение от Община Бургас за подадена от Т. А. П. декларация по чл.14 от ЗМДТ с входящ номер от 28.03.2017 г. Представен е и известие за глоба по фиш, издадено от Община Бургас от 28.03.2017 г., с което Т. А. П. е уведомена, че е пропуснала законоустановения двумесечен срок за подаване на декларация по чл.14 от ЗМДТ за придобит недвижим имот чрез завещание с Акт за завещание от 18.04.2012 г.

Представено е удостоверение, издадено от Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР, гр. Бургас, с което се удостоверява, че на 26.04.2017 г. е извършена промяна на регистрация на лек автомобил „Шкода 120 Л“, като било приложено удостоверение за наследници на Д. П. С., като съсобственици били вписани Т. А. П., Г. П. П. и Н. П. П., като двете заявления

били подписани и от тримата съсобственици.

По делото е разпитан свидетел.

От показанията на св. В. АТ.сов, брат на ответницата, се установява следното:

Познава П. П., баща на ишците. Твърди, че при срещата си с П., когато заедно празнували рождения ден на Д., мъжа на сестра му през 1982 г., тогава точно се преместили в новия апартамент, който били закупили. Свидетелят не знае кога са родени децата на П., като не ги познава. Не ги е виждал, но бил чул от сестра си, че са се отнесли много коректно, когато ставало въпрос за бракуването на колата и било необходимо тяхното присъствие. Сестра му им се обадила и те са отишли до КАТ, за да може да бъде бракувана колата.

По делото е приета неоспорената от страните съдебно – оценъчна експертиза. Вещото лице посочва, че пазарната стойност на поземлен имот с идентификатор 73388.72.65 към датата на открИ.е на наследството на 27.01.2017 г. е в размер на 1488 лв. Пазарната стойност на самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.615.21.1.19 към датата на открИ.е на наследството е в размер на 114 807 лв. Пазарната стойност на поземлен имот с идентификатор 73388.72.65 към датата на изготвяне на оценката е в размер на 4017 лв. Пазарната стойност на самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.615.21.1.19 към датата на изготвяне на оценката е в размер на 166 121 лв.

Въз основа на приетата за установена фактическа обстановка, изхождайки от закона, съдът установи от правна страна следното:

Предявени е иск с правно основание чл. 30, ал.1 от Закона за наследството за възстановяване на запазена част, накърнена от частно завещателно разпореждане, извършено с акт за нотариално завещание №*, том*, рег.№*, дело №* г. на нотариус Н.М., с което Д. С. П. завещава на Т. А. П. собствената си идеална част, която притежава от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.615.21.1.19.

За да се определи размерът на запазената част (а и на разполагаемата), която съставлява не дял в натура от наследството, а цифрова величина, дроб от една стойност, в чл. 31 ЗН е предвиден алгоритъм, съставляващ поредица от точно регламентирани действия. Отклонение от него не е допустимо предвид императивния характер на нормата.

При определяне размера на наследствената маса се остойностяват всички парично оценени активи на наследодателя по цени към момента на открИ.е на наследството, изваждат се задълженията му, за да се определи чистия актив и мислено се прибавя стойността на извършените безвъзмездни разпореждания – завети и дарения. От така получената цифрова стойност /наследствена маса/ се определя стойността на разполагаемата и запазената част по правилата на чл. 28 и 29 ЗН и съобразно броя на наследниците със запазена част. Преценява се дали наследникът със запазена част може да получи от осТ.лия в наследството чист актив /без заветите и даренията/ имущество на стойност съответстваща на стойността на запазената му част.

Ако това имущество е на по-малка стойност, то е налице накърнение на запазената част, която подлежи на възстановяване. Възстановяването се извършва в натура по правилата на чл. 32 – чл. 35 ЗН в зависимост от вида, броя и времето на извършване на безвъзмездните разпореждания или чрез парично допълване на запазената част в случаите на чл. 36 ЗН.

Следва да се посочи, че стойността на наследствената маса се установява чрез експертизи, като задължение на съда е да формулира задачата, включваща момента на оценяването, имуществата, които ще се оценяват, състоянието, в което тези имущества ще се оценяват. Съдът е длъжен и служебно да допусне експертиза, ако страната не я е поискала и не може да отхвърли иска по чл. 30 ЗН, поради неустановяване размера на наследствената маса /Така Решение №678/12.10.2010 г. по гр. д. № 589/2009 г., ВКС, I г.о./. Тежестта да докаже наличието на друго имущество, извън соченото за известно от ищците, лежи по делото върху ответницата (чл. 154, ал. 1 ГПК и Решение №1180/2000-II г.о. на ВКС).

В случая по делото са наведени твърдения за налично имущество, към момента на смъртта на наследодателя и открийе на наследството, което се е състояло от 1/2 идеална част от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.615.21.1.19, който имот е и предмет на завещателното разпореждане, както и поземлен имот с идентификатор 73388.72.65. Страните не спорят, че това са имотите, от които се състои наследствената маса. По делото не са наведени каквито и да било твърдения за наличие на задължения в наследството, с оглед на което съдът приема, че наследствената маса следва да се образува от пазарната оценка на посочените два недвижими имота, която общо съгласно заключението по приетата съдебно – оценъчна експертиза е в размер на 58 891, 50 лв. /57403, 50 лв. за 1/2 идеална част от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.615.21.1.19 плюс 1488 лв. за поземлен имот с идентификатор 73388.72.65/.

Съдът съобрази, че в случая ищците са наследници по право на заместване, като съгласно разпоредбата на чл.10, ал.3 от ЗН, наследяването в този случай става по коляно, а не на глава. Тоест в случая внуците на наследника на Д. П. С. встъпват в правата на неговия син, такива каквито той е имал по отношение на наследяването. При изчисляване на размера на разполагаемата и респективно запазената част, следва това да се има предвид. При наличие на едно дете и преживял съпруг, разполагаемата и запазената част следва да се съобразят при съблюдаване на правилото на чл.29, ал.3, изр.посл. от ЗН. Запазената част и разполагаемата част съставляват парични стойности. Запазената част е правото на наследника да получи от наследството имущество на определена стойност. Стойността се определя към момента на открийе на наследството от стойността на остатъците в него парично оценени активи, от които се изваждат задълженията и се прибавя стойността на всички извършени от наследодателя завещания или дарения /чл. 31 ЗН/ и чрез прилагане към така получената парична сума на математическата дроб, определена съобразно правилата на чл. 29 ЗН. Когато

в наследството не е осТ.ло имущество, чиято стойност да е по-висока или равна на стойността на запазената част на съответния наследник, то запазената му част е накърнена. Стойността на накърнението е разликата между стойността на запазената част и стойността на осТ.лите в наследството и получените от наследника парично оценени активи, от които са приспаднати задълженията /чист актив/.

В случая разполагаемата част се явява 1/3 от формираната наследствена маса, а запазената част общо на ишците е в размер на 1/3 от наследствената маса или е в размер на 19 630, 50 лв. В същият паричен размер е и разполагаемата част. В случая ишците получават от наследство 1/2, като в случая осТ.лия единствен в него имот е поземлен имот с идентификатор 73388.72.65, чиято стойност към момента на открИ.е на наследство е 1488лв., тоест делът, който те получават е в размер на 744 лв., като от стойността на запазената част следва да се извади тази на получените от тях парично оценени активи, както е посочено по – горе, която е 18886, 50 лв., тоест това е стойността на накърнението на запазената част на ишците.

При това положение, принципно са налице предпоставките за възстановяване на накърнената запазена част от наследството в посочените по – горе размери.

Съдът дължи разглеждане на направеното в отговора на исковата молба възражение за погасяване на правото на възстановяване на запазена част по давност.

Претенцията за намаляване на завещателни или дарствени разпореждания е самостоятелно субективно потестативно право. Като такова, то е ограничено със срок и това е срокът на общата погасителна давност по чл. 110 ЗЗД.

Завещанието като едностранен акт на завещателя, с който се разпорежда със своето имущество или с конкретен имот от него за след смъртта си, създава само една възможност за придобИ.е на завещаното от страна на наследника или заветника. ПридобИ.ето получава правен ефект, ако наследникът или заветникът извърши приемането на завещанието. От момента на приемането му преминава и собствеността върху завещаното имущество. Приемането може да се осъществи чрез способите, които са посочени от чл. 49 ЗНасл. Правата по завещанието могат да бъдат упражнени и в момент, който следва открИ.ето на наследството, поради което този факт се приема за начало на погасителната давност. Наследникът с право на запазена част не може да иска нейното възстановяване преди заветникът да е предявил по един или друг начин правата си по завещанието. Завещанието може да не бъде обявено, може да не бъде прието. По тази причина и в ППВС 7-73 г., б. “г”, е прието, че давността тече от момента, когато заветникът упражни своите права по завещание. Следва да се посочи, че приемането може да бъде изрично или мълчаливо. Мълчаливо приемане е налице, когато от действията на заветника се разбира непоколебимото му намерение да приеме завещанието, като законът е дал възможност на съда - при всеки

конкретен случай, извършвайки цялостната съпоставка на доказателствата по делото, да преценява дали извършените действия сочат воля за приемане на завещанието (Решение № 1147 от 30.06.2009 г. на ВКС по гр. д. № 1945/2007 г., IV г. о., ГК, Решение № 64 от 24.02.2010 г. на ВКС по гр. д. № 3838/2008 г., IV г. о., ГК).

Релевантно е не кога ищецът по иска по чл. 30 ЗН е узнал за съществуването на завещателното разпореждане, а кога заветникът е изразил, изрично или мълчаливо, волята си да приеме наследството по завещание, тъй като съгласно чл. 48 ЗН наследството се придобива с приемането му /Така Решение № 24/17.02.2012 г. по гр. д. №407/2011 г., ВКС, II г.о., Решение № 142/21.04.2012 г. по гр. д. №988/2011 г., ВКС, II г.о./. Доколкото облагодетелстваното от завещанието лице не е длъжно да се ползва от него, обявяването на завещанието не може да се счита за начало на погасителната давност на иска по чл. 30 ЗН, а същата ще започне да тече от деня, в който заветникът извърши действия, които сочат, че приема завещанието /Решение № 868/20.07.2011 г. по гр. д. № 1685/2009 г., ВКС, I г.о./.

Съдът намира, че от доказателствата по делото се установява, че ответницата е извършила действия, които недвусмислено сочат на изразена воля да бъде прието завещанието през м. март 2017 г., когато тя е декларирала пред Община Бургас правата си по завещанието и на същата е призната собствеността ѝ върху имота по акт за нотариално завещание №*, том *, рег. №*, дело №* г. на нотариус Н.М., като това се установява от представените по делото удостоверение от Община Бургас за подадена от Т. А. П. декларация по чл.14 от ЗМДТ с входящ номер от * г., както и известие за глоба по фиш, издадено от Община Бургас от 28.03.2017 г. В последният документ изрично е посочено, че Т. А. П. е пропуснала законоустановения двумесечен срок за подаване на декларация по чл.14 от ЗМДТ за придобит недвижим имот чрез завещание с Акт за завещание от 18.04.2012 г., тоест последната се е заявила като собственик на имота именно въз основа на процесното завещание. Действително се приема, че следва да се държи сметка и за двата факта – налице ли са действия по упражняване на правата по завещанието и дали тези действия са могли да бъдат узнали от наследниците, на които се противопоставя това завещание, като в случая съдът намира, че действията по деклариране на имота в случая са могли да бъдат узнали от ищите, още повече предвид законовото им задължение да декларираят имота в Община Бургас във връзка със заплащането на дължимите за него местни данъци и такси. Самият факт на това, че ищите са узнали именно при заплащането на такива данъци за процесното завещание, означава и, че същите са могли да узнаят и в по – ранен момент за това обстоятелство, включително и при спазване на сроковете по чл. 32 и чл.14, ал.6 от ЗМДТ.

Отделно от изложеното, съдът приема, че актът за нотариално завещание е бил вписан в служба по вписванията, с което безспорно му е била обявена публичност и не може да не се зачете това действие, що се касае до възможността на ответниците да узнаят за направеното завещателно

разпореждане. Този извод съдът прави по следните съображения: Самите ищци в исковата молба заявяват следното: „След направените справки се установи, че приживе покойният дядо на ищите е завещал на съпругата си изцяло собствените си идеални части от жилището...“. В самата искова молба е наведено твърдение, че актът за нотариално завещание е надлежно вписан в СВ Бургас с вх.рег.№40, партидна книга: том 1, стр.3. Това не се оспорва от ответната страна, а се потвърждава от нейните твърдения. Видно от представения към исковата молба заверен препис от акт за нотариално завещание №*, том *, рег.№*8, дело №* г. на нотариус Н.М., е отбелязано, че същият е вписан в СВ Бургас с вх.рег.№*, партидна книга: том *, стр.3. При това положение, съдът не приема твърденията, въведени с писмената защита на ищите, че актът не е вписан в службата по вписванията. Действително от представената справка за вписвания, отбелязвания и заличавания в СВ – Бургас по електронна партида за процесния имот не е отразено такова вписване, но видно от самата справка е, че електронната партида е от 29.11.2012 г., а самото завещание е от по – ранен период.

В заключение, съдът намира, че от предприетите от ответницата действия, може да се направи извод, че същата е изразила своята воля да приеме направеното завещателно разпореждане, като се е ползвала от същото и това е могло да бъде узнато от ищите.

Съобразявайки гореизложеното, съдът намира, че потестативното право на ищите се явява погасено по давност, доколкото от момента на началото на давностния срок, който съдът приема, че е 28.03.2017 г. до предявяване на исковата молба са изминали повече от пет години /срокът е изтекъл на 28.03.2022 г./. По тези съображения искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

При този изход на спора на ответницата се дължат разноски по делото, които са в общ размер на 3000 лв. за заплатен адвокатски хонорар.

Мотивиран от горното, Районен съд – Бургас

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Г. П. П. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Бургас, ***, и Н. П. П. с ЕГН *****, с адрес гр. Бургас, ***, против Т. А. П. с ЕГН *****, иск за намаляване на завещателното разпореждане, обективирано в Акт за нотариално завещание №2, том I, рег. №1128, нот. Дело №10 от 18.04.2012 г. на нотариус Н.М., до размера на запазената част за двамата ищци, а именно 1/3 ид.част /по 1/6 на всеки/ от следния недвижим имот: Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.615.21.1.19, град Бургас, община Бургас, област Бургас, по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед №-18-9 от 30.01.2009 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо самостоятелния обект е от 04.10.2010 г. Адресът на имота е в гр. Бургас, * (седемдесет), вх. Б

(буква „б"), ет. 1 (едно), ап.ляв, който самостоятелен обект се намира на етаж 1 (една) в сграда с идентификатор № 07079.615.21.1, с предназначение, съгласно кадастралната карта: Жилищна сграда - многофамилна, която сграда е разположена в поземлен имот с идентификатор 07079.615.21. Предназначение на самостоятелния обект: Жилище-апартамент - в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, Брой нива на обекта: 1 (едно), с посочена в документа площ 72,36 кв.м., с прилежащи части: избено помещение №19 (деветнадесет), както и 1,23 кв.м. ид.ч. от общите части на сградата. Съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 07079.615.21.1.20 и 07079.615.21.1.39; под обекта - 07079.615.21.1.89; над обекта 07079.615.21.1.22, като НЕОСНОВАТЕЛЕН И ПОГАСЕН ПО ДАВНОСТ.

ОСЪЖДА Г. П. П. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Бургас, ***, и Н. П. П. с ЕГН *****, с адрес гр. Бургас, ***, **ДА ЗАПЛАТЯТ** на Т. А. П. с ЕГН *****, **сумата от 3000 /три хиляди/ лв.**, представляваща направените по делото съдебно – деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Бургас в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____